

Poble	Ordino
Parròquia	Ordino
Adreça	Carrer Antoni Fiter i Rosell, s/n
Tipus de bé:	Escola
Estil	Arquitectura de granit
Datació	1963-1965
Secció a l'inventari general	Segona, béns immobles inventariats
Classificació	Altres
Data protecció	2004-05-19

Descripció Situades entre Ordino i Segudet, a la cantonada dels carrers Antoni Fiter i Rossell i la Callissa, van ser construïdes entre 1963 i 1965. El desenvolupament econòmic del país iniciat en la dècada anterior va atraure nombrosa mà d'obra. La forta immigració va fer augmentar la població del país en poc temps i, en conseqüència, també ho va fer la població escolar, que en una dècada, entre 1953 i 1963, es va duplicar.

En resposta a la necessitat d'infraestructures que això comportava, el 27 de febrer de 1962 el Consell General va aprovar un informe elaborat pel Departament de Qüestions Socials, i va acordar dotar totes les parròquies de locals escolars. Uns mesos més tard, el 18 de juny, s'aprovaven els pressupostos i el prototip d'edifici, projectat per l'arquitecte català Josep Canela. Els terrenys els havia de posar cada comú o quart, mentre que el Consell General es feia càrrec de les despeses de construcció.

La data que figura a la placa que hi ha a l'edifici és 1963, però el setembre de 1964 encara estaven en obres. Es van obrir al llarg del curs 1965-1966. Les aules van ser adscrites a l'ensenyament francès i espanyol.

L'edifici està orientat al sud, i està constituït per un sol cos de planta rectangular, amb un lleuger canvi d'orientació en l'ala oest. Consta de planta baixa, dos pisos i sotacobert, dedicat a residència dels conserges. Té la coberta disposada a dues vessants, amb mansarda, i presenta obertures àmplies a la façana sud, mentre a la façana nord les finestres són més reduïdes i de forma quadrangular. Hi destaca un gran obertura a l'angle nord-oest, rematada per un arc rebaixat de granit.

Els murs laterals estan revestits de blocs irregulars de pissarra, mentre que als angles i al voltant de les finestres hi ha blocs de pedra granítica ben tallats i disposats a trencajunt. La planta baixa té un porxo, amb dos arcs rebaixats. Enfront de la façana principal hi ha el pati.

Pel material emprat en el seu revestiment i les característiques morfològiques de les façanes, es pot considerar-les una obra de l'anomenada arquitectura de granit en la seva fase més tardana. Presenten, a més, l'interès de constituir un testimoni del moment de transició i canvi demogràfic, econòmic i social del país a mitjan segle XX, i són una peça clau en la història i l'evolució de l'ensenyament andorrà.

Edicte d'inclusió a l'Inventari general del patrimoni cultural d'Andorra